

hoc carta loquatur. Idcirco hortamenta salutis non minore debemus veneratione 796?
curare, quam praesentis conloqui^a ammonitionem. In ista saepe timor suadet con-
sensionem, in illa fides legentis cooperatur saluti. Quae te, venerabilis filia, conscia
summae divinitatis cognitione ammonui, haec te tantum deprecari ut mente retineas
5 firma, satis necessarium duximus^b. Nec aliquid novi litteris demandare possum, quod
tunc sermone tibi ingererem.

Scis ipsa, quam diligenter te de corporis castitate et animae rogavi sanctitate;
qualiter te de humilitatis officio, de orationum vigilantia, de elemosynarum largitate,
de confessionis puritate et fidei firmitate et sanctae ubique caritatis observantia
10 studiosissime instruxi; ut his gradibus ad celestis gloriae ascenderes celsitudinem.

Ecce me modo infidelitas patriae¹ in tantum horret, ut reverti timeo²; nesciens,
quid de illa proficere valeam nisi perituram plangere et lacrimantis^c Hieremiae lamen-
tationes sepius revolvere, qui quadrivario alphabeti^d ordine³ ruituram luxit Hierusalem.

Et huius ruinae pars aliqua tibi calidas, ut reor, pro causa dilectae^e sororis⁴
15 excitavit lacrimas. Tamen hortanda est, ut in cenobio militet Christo, quae thalamo
privata est viri⁵, et fiat ei temporalis tristitia incitamentum letitiae sempiternae.

Tu nominis nostri fideliter cum tuis omnibus in sacrosanctis orationibus vestris
memor esto, obsecro.

Liudgardam quoque nobilem feminam⁶, quae tibi munusculi loco pallium direxit,
20 habeto in Dei dilectione ut sororem; illiusque nomen cum nominibus sororum tuarum
per ecclesiasticas cartas scribere iube. Honorabilis tibi est amicitia illius et utilis.

Misi dilectioni^f tuae ampullam et patenam ad offerendam in eis domino Deo
tuis manibus oblationem. Et dum oculis illa aspicias, dicito: 'Christe, miserere
Alchvini servuli tui'. Et velim te cotidiana consuetudine usum habere offerendi Deo
25 munus ad altare. Quia apostolica auctoritas hanc constituit consuetudinem, ideo non
est omittenda sed diligenter proseguenda^g.

Vive Deo felix, carissima filia, semper
Et memor Alchvini, dulcis amica, vale.

103.

*Alcvinus Edilburgae (ut videtur) abbatissae pro muneribus gratias agit, portitorem
30 litterarum commendat, Aethelfledae quondam reginae salutem exoptat. 796? post Apr. 18.*

Codd. A 2 fol. 169, A 1* p. 169—170 n. 124^a.

Ed. J 60.

DULCISSIME SORORI ILLI ALCVINUS SALUTEM.

Acceptis caritatis vestre munusculis, faciens de vestris orationibus, sicut petistis,
35 et gratias agens vestre familiaritati, qua me amicali dilectione haberi cognovi in
memoriam.

102. ^a) conloqui H. ^b) diximus correctum est in duximus H. ^c) lacrimantes H. ^d) alabeti H.
^e) delictae H. ^f) dilectionis H. ^g) persequenda H.

103. ^a) Lemma: Epistola Albinii magistri A 1*.

40 1) Northanhumbriae. 2) Cf. supra ep. 101 p. 147. 3) V. quatuor lamentationum Ieremiae
capita. 4) Aethelfledae, anno 792. ab Aethilredo rege Northanhumbriorum in matrimonium ductae.
V. Simeon. Dunelmens. 792 (p. 54): Ethelred rex accepit reginam Elfledam filiam Offae regis Mer-
ciorum III. Kal. Octobris apud Cataractam. J. 5) Aethilredi die 18. Apr. 796 necati. 6) reginam,
uxorem Caroli M.